

Forslag om at anvende ca. 5 Mill. Kr. til Indrettelse af nye Kaserne og Flytning af Mandskabet, saa glad denne Bevilling senere ud, fordi man først fra de sagkyndiges Side i Forsvarskommissionen sagde, at den behøvedes ikke, det kostede ikke noget, og man derefter ogsaa fra Højres Side i Forsvarskommissionen sagde, at det var saa langt fra, at der vilde gaa Penge med til Garnisonernes Flytning, at Staten tværtimod ejede saadanne Værdier i de gamle Garnisoner, at det at flytte Garnisonerne vilde give Penge til. Nu, mine Herrer, skulle De jo til at bevilge 8½ Mill. Kr. en Gang for alle eller ½ Mill. Kr. om Aaret til Forhøjelse af Militærudgifterne, fordi Garnisonsflytningen andrager dette Beløb. Hvis De saa sagde, at det vilde De ikke, fordi De vare gaaede med til 31½ Mill. Kr. til ekstraordinære Militærudgifter, og højere vilde De ikke gaa, og naar det kostede 8½ Mill. at flytte Garnisonerne, maatte man se paa en eller anden Maade at indvinde de Penge, der skulle bevilges, saa var der Mulighed for at faa fastsat en Grænse for Militærudgifterne en Gang for alle. Men saadan opfatter jeg det ikke.

Jeg hører nu af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der synes at være godt underrettet om den højtærede Forsvarsministers Planer, at vi kunne vente os et Lovforslag om Bevillingen af dette indirekte Statslaan, de 8½ Mill. Kr., eller Forslag om at bevilge ½ Mill. Kr. om Aaret til nye Militærudgifter i Anledning af Flytning af Garnisoner. Jeg vil haabe, det er rigtigt, men jeg maa sige, at jeg opfattede en Gang Situationen anderledes, idet jeg troede, at jeg var bleven overlistet, og at man vilde indtage det Standpunkt, at man i Henhold til Svarskrivelsen af 10. December 1910 fra Finansudvalgets Formand mente sig bemyndiget til at slutte endelig Kontrakt og fra Forsvarsministeriets Side at approbere den endelige Kontrakt angaaende Garnisonsflytningen. Men det glæder mig fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, som naturligvis har faaet autentisk Besked, at høre, at det er ikke Tilfældet, men at Ministeriet er betænkt paa at fremsætte Forslag angaaende denne Sag, saa er der nemlig meget, som kan opklares og komme til at staa i et andet Lys, end det gjorde, da man troede, at Afgørelsen skulde være truffen i Henhold til den almindelige Samtale, som vi havde i Finansudvalget angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Soldaterne retteligst bør indkvarteres i Kaserne eller omkring hos Borgerne. Samtalen desangaaende

førtes den 8. og 9. December forrige Aar i Finansudvalget, saaledes at med Undtagelse af det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) egentlig alle vare enige om, at det var bedre for de unge Mennesker at bo i Kaserne. Det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) anførte ogsaa en kurios Historie, som jeg maaske tør tillade mig at fortælle her. Da han var Soldat, havde han været i Kvarter ude i Byen.

Formanden: Jeg maa advare imod, at man kommer saa detaillert ind paa at omtale Finansudvalgets Forhandlinger.

Zahle: Det var kun en lille kurios Historie; naar jeg ikke maa fortælle den, saa maa Tingets Medlemmer undvære den; men det hele drejede sig i Almindelighed om det moralske Spørgsmaal, og det var kun til Belysning deraf, jeg havde ønsket at fortælle denne lille, ligegyldige Historie. I de Forhandlinger, som da førtes, kan der ikke med nogen som helst Ret lægges noget Samtykke fra Finansudvalgets Side, i alt Fald ikke fra det radikale Venstres Side og, som vi have hørt, heller ikke fra socialdemokratisk Side, der kan ikke udledes nogen som helst Berettigelse til at anse os for at være stillede saaledes, at vi have billiget, at Garnisonerne blive flyttede fra de 4 Byer, hvor de nu ere, til de 6 Byer, som den højtærede Forsvarsminister siger, han vil gøre til Garnisonsbyer. Det er noget, som kun kan ske, naar Lovgivningsmagten vedtager det, og Bevillingsmyndighederne bevilge de dertil fornødne Penge, og heroverfor staaer efter min Mening hele Tinget fuldstændig frit, idet de, som ikke stemte for Hærloven — om os gælder det saaledes —, ikke kunne være bundne til at stemme for Garnisonernes Flytning. Men ogsaa hvad angaar de Herrer, som stemte for Hærloven, der indeholder Forudsætningen om Flytningen af en Brigade fra Jylland og Fyn til Sjælland, staa de, efter mit foreløbige Skøn i alt Fald, saaledes, at ogsaa de maa kunne sige: Vel var det Forudsætningen i Hærloven, at denne Brigade skulde flyttes, men det var ogsaa paa alle Maader Forudsætningen, at Flytningen af denne Brigade lod sig foretage ved Aftaler med Kommunerne uden Udgifter for Staten. Thi Loven om de ekstraordinære Militærudgifter begrænser disse til 31½ Mill. Kr., nævner ikke med et Ord og regner ikke en Skilling til Udgifterne til Flytning af Garnisonerne. De Herrer, som have stemt for Hærloven, maa derfor med Rette — jeg skønner ikke anderledes — kunne sige: Vi